

[Aksel Larsen.]

det ikke blot drejer sig om økonomi, ikke blot drejer sig om afsætning af landbrugsprodukter, men drejer sig om ting, som måske trods alt er dyrere og mere værd for os alle sammen.

Axel Kristensen: Der er ingen grund for mig til at svare det ærede medlem hr. Aksel Larsen; jeg skal kun sige, at der er intet modsætningsforhold mellem det, jeg har sagt, og det, det ærede medlem hr. Frode Jakobsen har fremført.

Til det ærede medlem hr. Per Hækkerup skal jeg sige, at jeg fastholder, at man kan ikke sige om de seks landes marked, at det er protektionistisk i sit formål. Det kan ikke være protektionistisk at ophæve toldgrænser og restriktioner og kvotaordninger imellem så stort et antal mennesker og samtidig indbyde andre at slutte sig til, idet man siger, at formålet er yderligere at nedbringe toldskranker og forøge handelen med omverdenen. At man starter med en toldsats, er klart, det er en rent praktisk foranstaltning.

Det eksempel, det ærede medlem hr. Per Hækkerup kom med, var meget dårligt valgt. Det havde været bedre, om det ærede medlem havde valgt noget industrielt, for vi er jo enige om her — og regeringen siger det — at i frihandelsområdet skal der for landbruget ikke herske almindelig frihandel; så vil man pille et eksempel ud fra landbrugsområdet, må jeg sige, at her gælder det ikke.

Jeg vil fortsat hævde, at vore eksportmuligheder til de oversøiske områder er lettere og bedre, når vi er medlem af de seks landes marked. Sandheden er jo den, at i de oversøiske lande er det altid gennem handelsaftaler, man skaffer sig adgang. Der er restriktioner, der er kvotaordninger, og Danmark har som det lille land, det er, ingen mulighed for at sætte sig i respekt eller skaffe sig plads. Som medlem af de seks lande vil vi have den styrke, det er, at et stort område forhandler på vore vegne. Det er en almindelig erfaring, at hver gang vi i et oversøisk land har skaffet os et marked, bliver det lukket af, når det kommer til at betyde noget. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det passer jo ikke!). Det sker da virkelig hyppigt, det har vi oplevet gang

på gang: vi har skaffet os et marked, og når det generer, bliver det lukket. Jeg er i stand til at give eksempler, hvis den højtærede minister ønsker det. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det ærede medlem kender vel tallene?).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder taleren.

Axel Kristensen: Jeg taler ikke om summen af en række forhandlinger med forskellige lande; jeg taler om, hvordan man bliver behandlet i enkelte lande, hvor handelen praktisk talt kun foregår gennem handelsaftaler; men selv om man har handelsaftaler, bliver de ikke overholdt; hvis det generer det pågældende land, får man ikke de leverancer, man har ordre på, og som man efter handelsaftalen skulle have lov til at yde.

Til den højtærede minister for udenrigsøkonomi vil jeg sige, at jeg blev skuffet. Jeg synes ikke, det er nogen rimelig form for diskussion at begynde at tale om at forelske sig i standpunkter. Jeg kan ikke se, den højtærede minister har nogen som helst ret til at sige, at mine standpunkter er følelsesbetonede, og at jeg ikke har gjort et arbejde for at danne mig en mening. Hvis vi skal diskutere her, må det være med argumenter og kendsgerninger og ikke på den måde, at man taler om blå øjne og om at forelske sig i noget. Det er ikke rimeligt, og det er heller ikke rimeligt, når den højtærede minister taler, som om det er ham og hans parti, der varetager landets interesser ved, at de ikke vil gå ind på at lukke op, uden at vi får noget igen. Er der nogen af os andre, der vil det? Hvis vi går ind i fællesmarkedet, vil vi så ikke få den gensidighed, som den højtærede minister gør sig til talsmand for? Ville vi ikke, hvis vi var medlem af fællesmarkedet og frihandelsområdet blev dannet, være under den paraply, der også dækker vort marked i England? Vist ville vi det. Hele den del af talen har ingen som helst rimelighed eller mening, synes jeg.

Den højtærede minister sagde derefter, at den omtalte legetøjsfabrikant også under frihandelsområdet frit ville kunne sælge i fællesmarkedet. Nej, det er virkelig forkert. Den højtærede minister glemte, at der er